

Marea mea carte despre grădiniță

Povești pentru primii pași la grădiniță

Izmindî Katalin

Aquila

Cuprins

Grupa mică

Vizitez grădinița	4
Prima mea zi de grădiniță	6
Noua mea prietenă, Olivia	8
Sunt de serviciu!	10
Ce se face din castane?	12
Ziua fructelor de toamnă la grădiniță	14
În sfârșit, pot și eu să dorm la grădiniță!	16
Unde este Moșul?	18
De-a prinselea la grădiniță	20
Am pictat cu degetele	22
Așteptăm Crăciunul	24
Ghiocelul cel timpuriu	26
Pictură pe ipsos	28
Flori de primăvară din hârtie	30
Am deja patru ani!	32

Grupa mijlocie

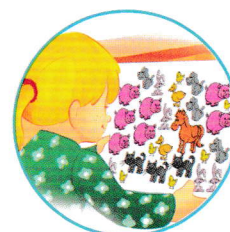
Degetul cel mare	34
Primăvară, vară, toamnă și iarnă	36
Asta-i mâna mea dreaptă	38
Familia Morcov	40
Construirea omului de zăpadă	42
Crăciunul	44
Varicela	46
Carnavalul	48
Instrumente muzicale	50
Plastilină	52
Ziua Mamei	54
Petrecerea de ziua mea	56
Zilele săptămânii	58
Mărgelatul	60
Amestecarea culorilor la pictură	62

Grupa mare

Nu mai am nevoie de roți ajutătoare!	64
Cum se formează curcubeul?	66
Soarele și Pământul	68
Punctele cardinale	70
Expoziție de pictură	72
Legarea șireturilor nici nu e așa dificilă!	74
Vitamine	76
Merg la înot!	78
Pregătiri de Advent	80
Jocul cu numerele	82
Din septembrie sunt școlăriță!	84
Excursie	86
Mersul pe bicicletă	88
Ultima zi la grădiniță	90
Încheierea anului la grădiniță	92

Vizitez grădinița (grupa mică)

Într-o zi mă jucam cu cuburile mele colorate când, deodată, mama a intrat în cameră și s-a așezat lângă mine.

— Mihaela, mi se adresează ea pe un ton serios, astăzi vom merge într-un loc special: la grădiniță, unde ne așteaptă deja doamnele educatoare ca să ne arate ce distractiv e acolo!

Am devenit foarte curioasă. Mama mi-a dat voie să-mi iau cea mai frumoasă rochiță cu volănașe, m-a ajutat să mă îmbrac și am pornit, ținându-ne de mână, spre grădiniță.

Grădinița, chiar și văzută de afară, părea prietenoasă și veselă. Pereții clădirii erau pictați cu floricele și fluturași. Când am pășit pe ușa grădiniței am strâns puțin mai tare mâna mamei. Înăuntru era deja multă lume, multe fetițe și băieței; toți veniseră cu mămicile și tăticii lor. Nu mă așteptam să fie așa de mulți, de aceea, speriată, m-am ascuns în spatele mamei și de acolo mă uitam pe furiș spre copii.

— Mihaela, îngenunche mama lângă mine, nu te speria! Și ceilalți copilași au venit să se joace. Hai să găsim niște jucării drăguțe!

Mama mă conduse într-una dintre grupe, pe a cărei ușă era pictat un minunat fluturaș multicolor. Aici, m-am așezat pe covor să mă joc cu cuburile, jucăriile mele preferate. În timp ce mă jucam, în secret, mă uitam de jur-împrejur și vedeam peste tot fetițe și băieței care se jucau cu păpuși, mașinuțe și mingi. În timp ce copiii se distrau de minune, mămicile și tăticii îi priveau, zâmbind mândri, după care vorbeau între ei și cu doamnele educatoare.

Atunci, o doamnă se așază lângă mine și încep să se joace cu mine, ajutându-mă la construcția unui turn înalt.

— Sunt doamna educatoare Mariana, se prezintă ea. Pe tine cum te cheamă?

— Sunt Mihaela, i-am răspuns. Cuburile de construit sunt jucăriile mele preferate. Îți plac și ție? am întrebat-o.

— Da, răspunse tanti Mariana și îmi zâmbi prietenoasă. Ia spune-mi, te rog, îți place la grădiniță?

Am dat din cap afirmativ și i-am povestit doamnei Mariana ce auzisem de la mama, cum că, începând din toamnă, voi veni zilnic la grădiniță.

— Mihaela, mi se adresează doamna educatoare Mariana, poți să alegi care să fie semnul tău la grădiniță. Știi, poți să-ți desenezi semnul pe ghiozdănel, pe păturică, va apărea și pe cuierul tău, chiar și pe picturile tale.

Tanti Mariana așază pe masă mai multe cartonașe: un melc, un soare, o inimioară, o pisicuță, o floricică, o bărcuță, un măr, o umbrelă, chiar și o căsuță. N-am stat prea mult pe gânduri, am înhățat repede cartonașul ce reprezenta floricica și l-am strâns la piept.

— Mi-ar plăcea floricica! am spus eu. Îmi plac foarte mult florile.

Tanti Mariana se mai jucă o vreme cu mine, după care își luă rămas-bun și se așază să se joace și să povestească cu o altă fetiță.

În clipa aceea mama a venit la mine și, împreună, am trecut și pe la celelalte grupe, dar dintre toate, cea cu fluturașul, pe care am vizitat-o prima, îmi plăcu cel mai mult. Apoi ne-am luat rămas-bun de la doamnele educatoare și am pornit spre casă. A fost o zi foarte palpitantă. Ardeam de nerăbdare să-i povestesc totul tatei.

Prima mea zi de grădiniță (grupa mică)

Mă plimbam cu mama spre grădiniță, îmbrățișându-mi fericită poneiul de pluș, Codiță, în timp ce mama căra două geți mari. Acasă, încă de ieri, am împachetat, împreună cu mama, în cele două geți cele necesare pentru grădiniță: geantă pentru hăinuțe, pantofi sport, tricou, pantaloni și șosete de schimb.

— Mamă, noua mea periuță de dinți roz e în geantă? Dar pieptenele meu roz? mi-am amintit brusc.

Ea dădu din cap și tocmai atunci am ajuns la poarta grădiniței. Mama a deschis poarta, iar apoi ușa clădirii unde era grădinița și am intrat. Eu nu-mi mai aminteam în care grupă trebuie să intru, dar mama știa, așa că am pornit spre grupa cu fluturaș. Tanti Mariana, educatoarea, tocmai atunci a ieșit pe ușă și ne-a observat. Ne-a primit și acum la fel de călduros ca și la ultima noastră întâlnire.

— Bună dimineța, Mihaela! ne-a întâmpinat tanti Mariana. Haide să îți arăt unde e cuierul tău! Acolo poți să-ți lași lucrurile.

— Semnul meu e florica, am spus eu.

Tanti Mariana dădu aprobator din cap și mă conduse la cuierul cu floricică, iar mama începu să despacheteze. Gentuța cu haine o agăță în cuier, puse în ea hainele mele de schimb și, tot acolo, puse geanta de sport. Paharul și periuța de dinți le-am dus chiar eu la locul lor, deoarece tanti Mariana m-a chemat să-mi arate unde este acesta. Mama a desenat semnul meu cu floricică inclusiv pe pahar și pe periuța de dinți, ca să le pot deosebi de cele ale altor copii. Atât de iscusită am fost când le-am așezat, încât tanti Mariana mă laudă:

— Bravo Mihaela, te-ai descurcat foarte bine! Ca un adevărat preșcolar!

Apoi m-a luat de mână și m-a condus în grupă. La început stăteam doar acolo, neștiind unde să mă duc, căci erau așa de mulți copii! Peste tot se juca cineva: la mese, pe covor, la bucătăria de jucărie. Tanti Mariana îi rugă pe copii să facă ordine. Eu am rămas surprinsă cum toți copiii au pus repede jucăriile la locul lor. După aceea, tanti Mariana îi așează pe toți pe covor și încep să le vorbească:

— Dragi copii, a sosit și azi la noi un nou copilăș, o fetiță. O cheamă Mihaela. Mihaela, spune te rog, care este semnul tău?

— Floarea, am răspuns eu încet și, între timp, mă uitam cu coada ochiului către mama, care stătea la una dintre mese. Ea îmi zâmbi încurajator.

După ce m-am prezentat, copiii m-au salutat în cor, dar eu eram atentă doar la fetița brunetă de lângă mine, care își spusese numele:

— Bună, Mihaela! Pe mine mă cheamă Olivia.

Am mai zăbovit o vreme pe covor; toți povestiră câte ceva, apoi a urmat iar joaca. După ce m-am mai jucat puțin, am pornit către casă. Mama mi-a promis că venim și mâine. La ieșirea din grupă, le-am făcut cu mâna doamnei Mariana și fetei, Olivia, care stătuse lângă mine.

Noua mea prietenă, Olivia

(grupa mică)

Așteptam cu nerăbdare să pornim către grădiniță. O grăbeam și pe mama care mă tot potolea, spunându-mi să mă liniștesc, căci grădinița nu pleacă nicăieri.

Într-un final am pornit, așa că l-am strâns din nou în brațe pe Codiță, poneiul meu de pluș.

Ajunse la grădiniță, am știut imediat unde se află grupa cu fluturaș. Când am ajuns la cuierul meu, am început să mă dezbrac repede; mama nu contenea să-mi adune hainele, iar eu am pornit către ușă, fără să mă uit în spate, când mama m-a oprit:

— Pupici și îmbrățișări? Întrebă ea.

Eu mă uitam la ea, surprinsă că trebuie s-o pup și s-o îmbrățișez, sigură că ea vine cu mine în grupă. Mama îmi citi gândurile și-mi dădu imediat răspunsul:

— Mihaela, eu astăzi nu intru cu tine. Doar tu, cu mult curaj. După prânz vin să te iau. Eu încă mă uitam la ea, cu ochii cât cepele, când veni la noi tanti Mariana care, și de această dată, mă întâmpină cu multă căldură.

— Iar eu sunt un adevărat preșcolar, m-am gândit în sinea mea, și am pupat-o și îmbrățișat-o pe mama.

Am intrat în grupă împreună cu tanti Mariana. Acolo copiii erau deja în toiul jocului. Fiecare avea câte o activitate: un grup de băieți se juca cu mașinuțele, două fete construiau un castel din cuburi, în timp ce alți colegi colorau, deseneau sau decupau diverse forme din hârtie colorată.

Dintre toți, am remarcat-o imediat pe vecina mea de ieri, Olivia, care tocmai se juca cu bucătăria păpușilor. Masa era pregătită pentru păpușile care așteptau cuminti să fie servite. Olivia îmi zâmbi și îmi puse în mână o farfurie și o lingură.

— Mă bucur că ai venit și azi la grădiniță! Tocmai voiam să le dau păpușilor să mănânce. Vrei să încerci și tu? întrebă Olivia.

Am fost atât de fericită încât, fără să-i dau un răspuns, am început să le dau de mâncare păpușilor pe care Olivia le-a așezat la masă.

— Mă joc de-a mămica și copiii. Acum le e foame, explică Olivia.

— Pot fi eu mama uneia dintre păpuși? am întrebat.

— Sigur că da. Eu o să am grijă de ursuleț, iar tu poți să îți alegi jucăria ta preferată.

După ce ne-am împărțit sarcinile, am continuat să ne jucăm mai departe. Până la prânz ne-am tot jucat de-a mama și copiii, iar la masa de prânz am stat una lângă cealaltă. Ne-am distrat împreună și timpul a trecut fără să-mi dau seama, iar când, după masă, mama veni după mine i-am spus:

— Mamă, am o nouă prietenă! O cheamă Olivia.

Auzind această veste bună, mama se bucură foarte mult.